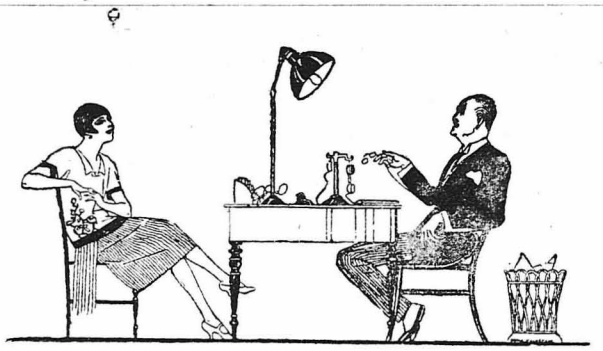

ΤΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΡΑΜΠΕΛΑΙ

Ὁ περίφημος γάλλος συγγραφεὺς Ραμπελαί, ὁ ὁποῖος πολὺ συχνὰ βρισκότανε σὲ φριχτὲς ἀπενταρίες, γυρίζοντας κάποτε ἀπὸ ἕνα ταξεῖδι ποὺ εἶχε κάνει στὴν Ἰταλία ἐπέρασε καὶ στάθμευσε στὴ Λυών. Ἐκεῖ ἔμεινε μερικὲς ἡμέρες καὶ διεσκέδασε μὲ μερικοὺς γνωστούς του ἀλλὰ σὲ λίγο τὰ χρήματά του τελείωσαν καὶ βρέθηκε στὴ δυσάρεστη θέση νὰ μὴν ἔχῃ νὰ πληρώσῃ τὸν ξενοδόχο του.

Μὴ ἔχοντας τίποτ' ἄλλο νὰ κάνῃ καὶ σκεπτόμενος τὸν ἐξευτελισμὸ ποὺ τὸν περίμενε ἀναγκάστηκε νὰ καταφύγῃ στὸ ἑξῆς τέχνασμα :

Ἀφῆκε ἕνα πρωῒ ἐπίτηδες ἀπάνω στὸ τραπέζι τοῦ δωματίου του, τρία δέματα, μὲ τὶς ἑξῆς τρεῖς ἐπιγραφές : Δηλητήριον διὰ τὴν βασίλισσαν. Δηλητήριον διὰ τὸν βασιλέα. Δηλητήριον διὰ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Φυσικὰ μόλις ὁ ξενοδόχος εἶδε αὐτὰ τὰ ἔνοχα δέματα ἔσπευσε ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομία, ἡ ὁποία μόλις κατέφθασε ἐπὶ τόπου συνέλαβε τὸν Ραμπελαὶ ὡς συνομώτη καὶ τὸν ὁδήγησε στὸ Παρίσι.

Τότε ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος ὁ Α' ποὺ εἰδοποιήθηκε ἐν τῷ μεταξύ, ζήτησε νὰ ἰδῇ τὸν συγγραφέα :

— Γιατὶ συνωμοτεῖς κατὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ; τὸν ἐρώτησε.

— Μεγαλειότατε, ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ ὁ Ραμπελαί, ἤμουν ἀπένταρος καὶ αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος τρόπος νὰ ξεφύγω ἀπ'τὰ νύχια τοῦ ξενοδόχου μου στὴ Λυών, καὶ νὰ φθάσω στὸ Παρίσι.

Ὁ βασιλεὺς μόλις τὸν ἄκουσε ἐγέλασε καὶ τὸν ἐκράτησε νὰ γευματίσῃ μαζί, συγχαίροντάς τον γιὰ τὸ ὡραῖο του τέχνασμα.

Ἐνετούς, ἡ Κρητικὴ Δημοκρατία θὰ ζήσῃ, ἐσὺ ὅμως θὰ λάβῃς τὸ θάνατο ποὺ σοῦ ἀξίζει !

Καὶ οἱ δυὸ συνωμόται ἔβγαλαν τὰ μαχαίρια τους καὶ χτύπησαν τὸν Πρόεδρο στὸ στῆθος καὶ στὸ λαιμό. Ὁ Γραδενίγος ἔπεσε νεκρός. Ἡ ἄσπρη γενειάδα του βάφτηκε στὸ αἷμα...

Τὴν ἄλλη μέρα, 15 Ὀκτωβρίου 1363, ἡ καμπάνα τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἐσήμαινε θλιβερὰ γιὰ δυὸ κηδεῖες : τοῦ στρατηγοῦ Καλλέργη καὶ τοῦ προέδρου Γραδενίγου. Καὶ οἱ μὲν ἐπικήδειες τιμὲς γιὰ τὸν πρῶτο ἔγειναν μὲ πομπὴ μεγάλη καὶ πάνδημο πένθος καὶ πανηγυρικώτατος λόγος ἐξεφωνήθη. Τὸ λειψανο ὅμως τοῦ δεύτερου δὲ τὸ ἀκολούθησαν πορὰ τὰ παιδιά του μαυροφορεμένα καὶ οἱ συγενεῖς του. Καὶ ἕνας μόνο παπᾶς ἐδιάβασε τὴ νεκρώσιμη ἀκολουθία καὶ ἄλειψε μὲ ἁγιασμένο λαδι τὰ βλέφαρα τοῦ Προέδρου. Καὶ ὁ παπᾶς αὐτὸς ἦταν ὁ τραγικὸς πατέρας τῆς Ἀηδονίτσας, τοῦ θύματος τοῦ στρατηγοῦ Καλλέργη, ὁ παπᾶς ποὺ εἶχε καταρασθεῖ τὸν Πρόεδρο, τὴν Κρητικὴ Δημοκρατία, καὶ κάθε «Ρωμαϊκὴ Δημοκρατία, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος !»

***

Καὶ ἡ κατάρα τοῦ παπᾶ ἔπιασε. Ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο μιὰ Ἐνετικὴ ἐκστρατεία κατακτοῦσε πάλι τὴ μεγαλόνησο καὶ κατέλυε τὴν Κρητικὴ Δημοκρατία, ποὺ τὴν εἶχαν ἀποσυνθέσει οἱ διάφοροι ἐμφύλιοι σπαραγμοί. Ἤτανε πολὺ θλιβερὴ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Μιὰ εἰκοσαμελὴς Ἐπιτροπὴ πολιτῶν παρέδωσε στὸν Ἐνετὸ ναύαρχο Μικέλι τ' ἀργυρὰ κλειδιὰ τοῦ Χάνδακος, σημεῖον ὑποταγῆς. Κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ μείνῃ στὴν προκυμαία ἢ στὴν πλατεία ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ περνοῦσαν οἱ Ἐνετοὶ νικηταί. Ἕνας μόνον θαραλέος καὶ ἄφοβος ἀπέμεινε στὴ μέση τῆς ἔρημης πλατείας, ἐπάνω σ' ἕνα ξερὸ δέντρο, ὁ τρελλὸς Ἀτσιποθόδωρος. Ἀπέναντί του, στὸν ἐξώστη τοῦ Λουκικοῦ μεγάρου, καθότανε ξαπλωμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα, χλωμὸς καὶ ἄρρωστος, ὁ πρὸ ὀλίγου ἀπελευθερωθεὶς πρώην ἀρμοστὴς τῆς Ἐνετίας Λεονάρδος Δάνδολος... Νεκρικὴ σιγὴ ἐπικρατοῦσε γύρω.

Ὅταν ἐπέρασαν οἱ Ἐνετοὶ μὲ τὶς σημαῖες τους, τὰ λάμποντα ὅπλα τους, τὰ σαλπίσματά τους, ὁ Ἀτσιποθόδωρος ἔλυσε τὴ σιωπή. Ἄρχισε τάχα νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ὀδύρεται γιὰ τὴ «μακαρίτιδα Δημοκρατία» καὶ χτυπῶντας ἕνα κουδοῦνι προβάτου μὲ πένθιμο ρυθμὸ ἐφώναξε :

— Λιώνια ἡ μνήμη τῆς μακαρίτιδος Κρητικῆς Δημοκρατίας !.. Δεῦτε τελευταῖον ἄσπασμὸν δώμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι !.. Ντράγκ ! Ντράγκ !..

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7
ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερ. δι' ἓν ἔτος...Δρχ. 130 | Ἀγγλίας-Αἰγύπτου ...Λίρα 1
Ἐξωτερ. » » ...Φρ. 130 | Ἀμερικῆς ... ...Δολλ. 5

Αἱ ἑξάμηνοι καὶ τρίμηνοι κατ' ἀναλογίαν. Αἱ συνδρομαὶ δέον ν'ἀπευθύνωνται ὡς ἑξῆς: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,, ΑΘΗΝΑΣ. ΤΗΛΕΦ. 200

Τὸ τεῦχος τιμᾶται Δραχμὰς 2.50

Δημοσιεύσεις ὁ στίχος δραχμαὶ 5. Δι' ἀγγελίας ἰδιαίτεραι συμφωνίαι. Τὰ προηγούμενα τεύχη τιμῶνται δραχμὰς 3.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ «Μπουκέτου» ἐν Ἀμερικῇ

Κ. ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ 87-89 CORTLAND STR. NEW YORK. N.Y.

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Ν. Παπαδόπουλον, Κωνσταντ. Ἀπευθυνθεῖτε στοὺς ἐκδοτικοὺς οἴκους ποὺ ἐξέδωσαν τὰ βιβλία αὐτά, ἡμεῖς, δυστυχῶς, δὲν γνωρίζουμε. Ἡ λ. Λ. Τὰ «Ποικίλα» σας γραμμένα στὴν καθαρεύουσα. Γράψατε ἄλλοτε στὴν δημώδη. Τ. Ἀκηρ Ἀτρείδη, Θεσ/νίκην. Ἐμοσιεύσαμε τὸ «μοντέρνο» σας ποίημα. Δὲν εἶνε ὅμως πρωτοτυπία αὐτό. Τέτοια ποιήματα δημοσίευσε τὸ «Μπουκέτο» καὶ ἄλλα. Νὰ τώρα καὶ τὸ Μετὰ τὸ Τσάρλεστον.

Ὅταν χορεύαμεν, Ἀλίς, μαζὶ στὴ σάλα τοῦ «Καπρὶς»
στοὺς ἤχους τῆς ἀρμονικῆς τζάζ—μπάντ τοῦ μαύρου ἀράπη,
«—Τὸ φανταζοσουνα ποτέ, μοῦπες, μικρὴ ὑλη μου κουτέ,
πὼς μὲς στὰ ντάνσιγκ θέλγητρα ἔχει πολλὰ ἡ ἀγάπη ;

Καὶ μεθυσμένοι ἀπ' τὸ πιοτό, καθὼς ἐπήραμε τ' ὠτό,
φωνάζοντας «ἀνχὸρ πλὺ βίτ !» μὲς στῆς χαρᾶς τὴ ζάλη,
ἐφθάσαμε στὸ σινεμά, μ' ἀλλοίμονό μας ἡ μαμά
μᾶς ἀντικρίζει ξάφνου μπρὸς τοὺς δυὸ σὲ τέτοιο χάλι.

«—Κί ἐς κὲ σὲ μεσιέ, Ἀλίς !» εἶπε σὰ νάτανε Γαλλίς,
ρίχνοντας πάνω μου σκληρὸ κι' ἀγριεμένο βλέμμα !
Μὰ ἐσὺ τὴν ψυχραιμία γι' αὐτὸ χωρὶς νὰ χασῇς, στὸ λεφτὸ
τῆς δίνεις τὴν ἀπάντησῃ μ' ἕνα ὄμορφό σου ψέμμα.

Καὶ στέκοντας στὸ τροτουάρ, μᾶς λέει ἡ μαμὰ ὠρεβουάρ,
φέροντας μὲ χαμόγελο τὸ φᾶς ἀ μὲν στὴ μύτη'
Καὶ μεῖς ἐφύγαμεν εὐθὺς, γελώντας μέσα μας, Ἀλίς,
γιὰ τὴν ἀφέλεια τῆς μαμᾶς, ποὺ τράβηξε στὸ σπίτι.

Ἰω μ. Γαζτάρη, Ἴμβρον. Τὸ δίγημά σας ὄχι πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἀφηγεῖσθε ὅμως πολὺ καλά. Στεῖλτε λοιπόν, τίποτε ἄλλο ἂν ἔχετε καὶ μὴ γράφετε καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ χαρτιοῦ. Τὰ φύλλα ἐστάλησαν. Στεῖλτε μας δημώδη ποιήματα τῆς Ἴμβρου. Θὰ μᾶς ὑποχρεώσετε μάλιστα. Ἀπηλλαγμένα δὲ φυσικὰ δικαιώματος κρίσεως. Ἰ. Ρ. Μυτιλήνη. Ἡ «Νὺ Μάνες» ὄχι δημοσιεύομες. Ζάν Σασσόν. Δημοσιεύονται. Κ. Τ. Κομοτινήν. Ἂν ἐλθῇ θ' ἀρχίσῃ θὰ σᾶς ἐγράφαμε ἢ θὰ σᾶς γράψουμε μόλις ἐρθῇ ἡ σειρά τους. Τόνην Παπακωνσταντίνου, Λίμνην (Εὐβοίας). Οὔτε τὸ «Κοιμητήρι» ἀπολύτως πετυχημένο. Μὴ βιάζεστε λοιπόν. Θὰ γράψητε μὲ τὸν καιρὸ καλύτερα πράγματα. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς. Ἀθηναῖον. Παρ'ὅλη τὴν βιβλιωθήκη ποὺ χετε τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Ἔπειτα γιατί λέτε πῶς τὸ «Μπουκέτο» καὶ χορταίνει καὶ... δὲν χορταίνει τὸν ἀναγνώστην ; Ἰδοὺ π. χ. τί γράφετε :

Τὸ μπουκέτο μου σὰν πέρνω
ταχτικὰ γιὰ νὰ διαβάσω
τὰς σελίδας ἀτενίζων
δὲν μπορῶ γιὰ νὰ χορτάσω !

Καὶ παρακάτω :

Γι' αὐτὸ ὅλοι τρέχουν πρῶτοι
τὸ «Μπουκέτο» ν' ἀγοράσουν
διατί μόνον τὸ μόνον
εἰμπορεῖν νὰ χορτάσουν !...

Καὶ χορταίνουν λοιπόν [illegible] χορταίνουν. Οὔτε οἰκονομικὸ συνοείτιο νἄμαστε δηλαδή... Ἰ. Α. [illegible] Κωνσταντινούπολιν, Τρίπολιν. Στέλνεις ἀνταποκρίσεις. [illegible] ἐνεια» ὅμως. Στέλνεις ἀκόμη καὶ στὸ «Μπουκέτο» συνεργασία [illegible] Ἀκρίτας. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Γ. Λαμπρ[illegible] Ἀνστυχῶς ἡ μετάφρασίς σας δὲν εἶνε πλέον ἐπίκαιρος [illegible] Παπαθανασίου, Χανιά. Καὶ τὸ δίγημά σας ὄχι [illegible] Ἴμβρον. Γράφετε ἐν τούτοις πολὺ καλά. Στεῖλτε τίποτε ἄλλο [illegible] ταῦωάρνον, Ὕδραν. — Τὸ δίγημά σας ὄχι καλὰ [illegible] γράφεις ἐντελῶς δημώδη γλῶσσαν. Καὶ φροντίστε νὰ φτιάσ[illegible] πειὸ λογοτεχνικό, τὸ ὕφος σας. Κ. Κράλλη, Θεσ[illegible] εὐχαριστοῦμεν πολὺ γιὰ τὰς εὐχὰς σας. Σᾶς εὐχόμεθα κα[illegible] σας τὴ καρδιά. Ἀθ. Μαρτῆν.